

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

1. Gagus Alcaceua & sylua in Iapone appellunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

ASIATICÆ
HISTORIÆ
SOCIETATIS IESV.

LIBER OCTAVVS.

I.
Gagus
Alcaceua
& Sylua
in Iapone
appellunt.

Nterea temporis Christianus in Iaponia grex quem anno 1555. discedens Xauerius, tenuem adhuc reliquerat, creuit lento accessu fidelium, & pastorum; sed qui excellentia virtutis, eximie pensaret numeri sui paritatem. Raro enim centeni (vt sæpe in India) baptismo tingebantur; sed qui semel Christo fidem obstrinxerant, perstabant in ea ita immobiles, tantis eam animis propugnabant, vt teste Xauerio; quot erant pace Christiani, tot essent bello futuri martyres, si quis bellum mouisset tyrannus. Sedenim prudenti coniectura cernebat vir sanctus subiugatis Christo Sinenfibus; secuturos vltro exemplum Iapones, trahendosque auide auctoritatis illorum pondere quos reuerentur suorum magistros sacrorum certissimos; erat alioqui retro curas versurus; & Meaco Iaponum metropoli progressus, regna illorum octo & septuaginta, Euangelij sementē ditaturus. Ergo deliberata vt diximus expeditione ad conuersionem Sinenfis imperij; tres sibi substituit, viros strenuissimæ operæ, Baltazarem Gagum sacerdotem, cum Odoardo Sylua, & Petro Alcaceua quos Malaca in Iaponiam misit: ij cum primo appulsu venissent Cangoximam, octiduo post applicuere Bungum, quinto Idus Septembris anno 1552. inuisitata Rex beneuolentia accepit aduentes, & quæ à Prorege Alphonso Noronia munera obtulere. Nec diu latuit eorum aduentus P. Cosmum Turrianum, Amanguccio Ioannem Fernandum statim misit qui suo nomine illos salutaret. Fuerant Turrianus & Fernandes Xauerio, ex India in Iaponiam comites, iisque profecturus Christianitatem illam cuius ipse miserat fundamenta, promouendâ mandarât, quod curauit vterque gnauiter, parentis optimi spiritu, vitam eorum, & operam vberitè animante. Post hæc Baltazar Regem Fernande interprete conuenit, causamque explicuit cur esset ab eo illuc destinatus; eiusque nomine rogauit,

rogauit, eadem se vellet dignari facultate, quam Amanguccij eius frater Cosmo amplissimam fecerat erudiendi populos ad salutem, diuinæ legis promulgatione. Audito Rex Xauerij nomine, quem intimè amabat, celeriter ad eò petenti annuit, vt nocte eadem vrbe tota, præconis voce edici mandaret, se cuius suorum impertiri suscipiendæ legis Christianæ liberam potestatem; ac ne quis auderet Patribus nocere, Bonzium, nobilis, plebeius, & gradus demum cuiuscumque is foret, aut iis obstare in lege promulganda quæ sanctos efficeret (sicillam nominabat) addebatque animo infixum penitus hæere quem ei Xauerius discedens indiderat ardorem videndi suas non modo ditiones, sed omnem omnino Iaponiam veritatis splendore coruscantem, quam Patres haudquaquam occiduo ex orbe, sed cælo ex ipso in Orientem attulissent. Verum Gago satius visum est lentè festinare nec se Bonziorum contentionibus ante committere, quàm à Turriano viro sapiente, & longa docto experientia rescisset, quem sibi modum in re Christi gerenda suaderet, tutiusque censeret ac felicius processurum: quare Bango cum socijs Amanguccium est profectus, quod iter leucarum quinquaginta vt securius conficeret, familiari aulico Rex pro singulari sua beneuolentia deducendum, & custodiendum credit.

Censebat Ecclesia Amanguccensis Christianos vix plures bis mille, angusto fateor numero inter familiarum vndecim millia, ex quibus, ciuitas constabat; sed eos tam solidæ fidei, & hæroicæ virtutis, vt videre se Gagus putaret cœnobitas non abstractos modo à rebus caducis; sed magni animi comparatione, pro Christo mori promptos, & cupidos; quin & sibi, suisque iam mortuos; & à parentum (si auitis adhuc ritibus inhæsisent) fratrumque consuetudine alienos, vt si nulla inter se communiōe sanguinis, & naturæ vinculo neçerentur. E contrario nobiles cum plebeijs tam arctè iunxerant nodi mutuæ caritatis, vt domus vnus germanos vno patre prognatos diceres. Erant in iis ex aula non pauci, & quod in feroci & superba gente prodigiosum est, ad pia misericordiæ, & humilitatis officia, tam proni & alacres vt ea sibi honori ducerent. Ter quaterue in mense dabant pauperibus epulum, studio quidem leuandæ illorum egestatis, sed multo propensius ministerio in eos vili se abiiciendi; conueniebant ad Patres quotidie, quàm multos domus capere poterat, vt aliquid de diuinis audirent, interdum conciones; subinde sibi à Xauerio scripta, & tradita, de rebus fidei, de Christo, de orbe condito, & sex illius ab Adamo ad redemptorem ætatibus: Sub quæ ad genua Cosmo accidentes, post difficultates conscientiæ distinctè illi expositas, referebat quisque ab illo præsidia quibus aduersus illas se muniret, ac si quem noscent Christianum à recto, & bono exerrare, ex eo scitabantur qui possent in viam errantem reuocare. Pridie festorum solennium noctes cum Patribus orando audiendisque de Deo sermonibus vigilabant. Verba quoque ad ethnicos, nec frustra faciebant; maximè nobiles, quorum auctoritas magni ponderis apud plebem,

2.
Status Ec-
clesiæ A-
manguccij.